

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.5.2018
COM(2018) 259 final

2018/0123 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Po wejściu w życie w maju 2016 r. nowych istotnych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (kodeks)¹ w wyniku regularnych konsultacji z państwami członkowskimi i przedsiębiorstwami zidentyfikowano nieprawidłowości i błędy techniczne, które należy poprawić w celu zagwarantowania pewności prawa i jego spójności. W związku z powyższym Komisja Europejska przygotowała niniejszy wniosek w sprawie zmiany unijnego kodeksu celnego z myślą o skorygowaniu wspomnianych błędów technicznych i pominięć, jak również o dostosowaniu tego kodeksu do umowy międzynarodowej, która nie obowiązywała w momencie jego przyjęcia, a mianowicie do kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) zawartej przez UE i Kanadę. Wniosek ma również na celu uwzględnienie prośby Włoch o włączenie gminy Campione d'Italia oraz wód krajowych jeziora Lugano do obszaru celnego Unii.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Wniosek ma na celu zapewnienie prawidłowego stosowania rozporządzenia (UE) nr 952/2013, aby odpowiadało ono w pełni obowiązującym zasadom polityki i celom odnoszącym się do handlu towarami wprowadzanymi na obszar Unii, z obszaru Unii i do obszaru Unii oraz z niego wyprowadzanymi.

• Spójność z innymi politykami Unii

Wniosek ma również zagwarantować, by unijny kodeks celny był zgodny z międzynarodowymi umowami handlowymi podpisanymi przez UE. Element wniosku, który dotyczy włączenia gminy Campione d'Italia i włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego Unii, jest powiązany z równoległymi zmianami w dyrektywach 2008/118/WE (dyrektywa w sprawie akcyzy) i 2006/112/WE (dyrektywa VAT). Odnośne zmiany powinny mieć zastosowanie od tego samego dnia – 1 stycznia 2019 r.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą prawną są art. 33, 114 i 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji UE zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) i e) TFUE. Państwa członkowskie nie mogą działać w tej dziedzinie indywidualnie.

• Proporcjonalność

Wniosek nie wiąże się z żadnymi nowymi zmianami polityki w stosunku do aktu ustawodawczego, który ma zmienić; zmienia on kilka przepisów tego aktu ustawodawczego w celu zapewnienia prawidłowego stosowania innych przepisów tego samego rozporządzenia, w celu jego dostosowania do umowy międzynarodowej, która weszła w życie po jego

¹ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

przyjęciu, oraz w celu uwzględnienia prośby jednego z państw członkowskich, której skutki są ograniczone.

- **Wybór instrumentu**

Ponieważ kodeks jest aktem prawnym UE, można go zmienić jedynie w drodze przyjęcia równoważnego aktu prawnego.

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Proponowana zmiana nie zmienia zasadniczej treści rozporządzenia (UE) nr 952/2013, w związku z czym wyniki konsultacji z zainteresowanymi stronami, które poprzedziły przyjęcie tego rozporządzenia, pozostają aktualne.

Przedmiotowe zmiany przedyskutowano ponadto z państwami członkowskimi i z przedstawicielami sektora handlu na wspólnych posiedzeniach grupy ekspertów ds. celnych i Grupy Kontaktowej ds. Handlu, podczas których uzyskano konsensus w sprawie zasadniczej treści niniejszego tekstu. Komisja zasięgnęła opinii społeczeństwa na temat wniosku i w tym celu opublikowała plan działania na portalu „Wyraź swoją opinię” poświęconym lepszym uregulowaniom prawnym oraz uwzględniła otrzymane uwagi.

- **Ocena skutków**

Niniejsza inicjatywa nie wymaga przeprowadzenia oceny skutków, ponieważ nie dotyczy ona wyboru politycznego. Służy ona jedynie wprowadzeniu korekt w unijnym kodeksie celnym mających na celu: i) zmianę niektórych kwestii technicznych i nieprawidłowości, które wykryto w trakcie pierwszych dwóch lat stosowania rozporządzenia, oraz ii) uwzględnienie wniosku jednego z państw członkowskich, które zwróciło się o włączenie w zakres obszaru celnego UE dwóch części jego terytorium, które wcześniej nie wchodziły w skład tego obszaru. Inicjatywa ma ponadto zapewnić spójność z innymi przepisami rozporządzenia (UE) nr 952/2013, będącego wersją przekształconą rozporządzenia (WE) nr 450/2008, na potrzeby którego Komisja przeprowadziła ocenę skutków.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek pomaga w realizacji celów unijnego kodeksu celnego. Przewidziano w nim kilka zmian technicznych mających zagwarantować, by kodeks służył osiągnięciu założonych w nim celów, takich jak poprawa konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw, lepsza ochrona interesów finansowych i gospodarczych Unii i państw członkowskich, a także bezpieczeństwo i ochrona konsumentów w UE.

4. WPLYW NA BUDŻET

Proponowane zmiany nie mają bezpośredniego wpływu na budżet, ale ułatwią osiągnięcie celów Unii w zakresie polityki celnej, m.in. gromadzenie zasobów własnych i ułatwianie handlu.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja przeprowadzi do 2021 r. śródkresową ocenę ram prawnych unijnego kodeksu celnego oraz systemów teleinformatycznych wdrożonych do tego czasu. Po 2025 r., tj. po

wdrożeniu wszystkich systemów teleinformatycznych na potrzeby kodeksu, Komisja uruchomi bardziej kompleksową kontrolę sprawności w celu ustalenia, czy w kodeksie istnieją luki lub błędy, które należy wyeliminować poprzez przedłożenie bardziej kompleksowego wniosku dotyczącego zmian. Ze względu na to, że kodeks znajduje się obecnie na etapie przejściowym oraz że w przyszłości planowane są dalsze jego oceny, uznaje się, że w odniesieniu do niniejszego wniosku nie ma potrzeby przeprowadzania oceny.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

We wniosku zawarto zmiany następujących przepisów kodeksu:

- Należy zmienić art. 4, w którym zawarto definicję obszaru celnego UE, w związku z wnioskiem Włoch o włączenie gminy Campione d'Italia oraz wód krajowych jeziora Lugano w zakres tego obszaru. Położenie geograficzne obu tych terytoriów, będących włoskimi enklawami w Szwajcarii, stanowiło w przeszłości uzasadnienie dla ich wyłączenia z obszaru celnego UE; Włochy uważają jednak, że wyłączenie to nie jest już dłużej konieczne, w szczególności z uwagi na to, że Szwajcaria chciałaby obecnie włączyć wspomniane terytoria do swojego obszaru celnego. Proponuje się, aby niniejsza zmiana miała zastosowanie od dnia 1 stycznia 2019 r.
- Należy zmienić art. 34 ust. 9, zezwalający w określonych warunkach na przedłużone stosowanie decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT), które utraciły ważność lub zostały cofnięte, tak aby przedłużone ich stosowanie było również możliwe w innych sytuacjach, o których mowa w art. 34 ust. 5 kodeksu, tzn. w przypadku gdy decyzja WIT została cofnięta, ponieważ nie jest zgodna z przepisami prawa celnego lub dlatego że warunki dotyczące jej wydania nie zostały spełnione lub nie są już dłużej spełnione (np. wskutek dwustronnych negocjacji pomiędzy dwoma państwami członkowskimi lub z uwagi na wytyczne dotyczące klasyfikacji przyjęte na szczelbu unijnym).
- Należy zmienić art. 124 lit. h) ppkt (i) w celu dodania czasowego składowania do wykazu przypadków, w których dług celny (powstały w związku z brakiem przestrzegania formalności celnych) może wygasnąć, gdy nie było istotnych negatywnych skutków, nie usiłowano popełnić oszustwa i sytuacja została następnie uregulowana. Obecne wykluczenie czasowego składowania wynika z przeoczenia spowodowanego faktem, że nie uważa się go za procedurą celną. Należy również zmienić odnośne przekazanie uprawnień Komisji umożliwiające uzupełnianie tego przepisu, tak aby uwzględniało ono czasowe składowanie.
- Należy zmienić art. 129 ust. 2 lit. b) w celu wyjaśnienia, że w przypadkach, w których organy celne zmuszone są unieważnić przywózową deklarację skróconą, ponieważ towary nieunijne objęte tą deklaracją nie zostały wprowadzone na obszar celny, unieważnienie takie powinno nastąpić po upływie 200 dni od złożenia deklaracji, a nie „w terminie” 200 dni. Termin 200 dni został przewidziany jako okres, w jakim zgłaszający ma obowiązek przedstawienia towarów organom celnym po złożeniu deklaracji.
- Należy wprowadzić zmiany w art. 139 ust. 5 w celu wyjaśnienia, że we wszystkich przypadkach, w których przedsiębiorcy lub przewoźnicy towarów nie przedstawili wcześniejszych informacji dotyczących towarów nieunijnych (w postaci przywózowej deklaracji skróconej) przed faktycznym przybyciem takich towarów i ich przedstawieniem organom celnym, zgłoszenie celne lub deklaracja do czasowego składowania muszą zawierać dane, które zostałyby zawarte w przywózowej deklaracji skróconej.

- Należy zmienić art. 146 ust. 2 lit. b) w celu wyjaśnienia, że w przypadkach, w których organy celne zmuszone są unieważnić deklarację do czasowego składowania z powodu nieprzedstawienia odnośnych towarów, unieważnienie takie powinno nastąpić po upływie 30 dni od złożenia deklaracji, a nie „w terminie” 30 dni. Termin 30 dni został przewidziany jako okres, w jakim zgłaszający ma obowiązek przedstawienia towarów organom celnym po złożeniu deklaracji.
- Należy zaproponować nowy artykuł – art. 260a – w celu zapewnienia całkowitego zwolnienia z należności celnych przywozowych towarów, które nie mogą korzystać z całkowitego zwolnienia przewidzianego w art. 260, a które zostały naprawione lub zmienione w ramach procedury uszlachetniania biernego w kraju, z którym Unia zawarła umowę preferencyjną (taką jak CETA z Kanadą) przewidującą takie zwolnienie.
- Należy również zmienić art. 272 ust. 2 lit. b) oraz art. 275 ust. 2 lit. b) w celu wyjaśnienia, że w przypadkach, w których organy celne zmuszone są unieważnić wywozową deklarację skróconą lub powiadomienie o powrotnym wywozie z powodu niewywieżenia odnośnych towarów, unieważnienie takie powinno nastąpić po upływie 150 dni od złożenia deklaracji lub powiadomienia, a nie „w terminie” 150 dni. Termin 150 dni został przewidziany jako okres, w jakim zgłaszający ma obowiązek wywieżenia towarów poza obszar celny UE, zanim deklaracja lub powiadomienie zostaną unieważnione.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33, 114 i 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013² ustanawia unijny kodeks celny (kodeks) określający ogólne przepisy i procedury mające zastosowanie do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii lub z niego wyprowadzanych.
- (2) W obszar celny Unii należy włączyć włoską gminę Campione d'Italia stanowiącą enklawę na terytorium Szwajcarii oraz włoskie wody jeziora Lugano, ponieważ historyczne powody uzasadniające wyłączenie tych terytoriów, takie jak ich izolacja i niekorzystna sytuacja gospodarcza, nie mają już zastosowania. Z tych samych względów terytoria te powinny zostać włączone w zakres stosowania ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, a jednocześnie pozostać wyłączone z zakresu wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. Aby zapewnić, by wszystkie wymienione zmiany zaczęły obowiązywać spójnie w tym samym momencie, włączenie tych terytoriów w obszar celny Unii powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2019 r.
- (3) Należy zmienić kodeks w celu doprecyzowania, że posiadacz decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT) może korzystać z tej decyzji przez okres do sześciu miesięcy po jej cofnięciu, jeżeli cofnięcie wynikało z faktu, że nie była ona zgodna z przepisami prawa celnego lub warunki jej wydania nie zostały spełnione lub nie są już dłużej spełnione.
- (4) Czasowe składowanie należy dodać do wykazu formalności celnych objętych przepisem przewidującym wygaśnięcie długu powstałego w wyniku niespełnienia warunków lub obowiązków w przypadkach, gdy nie było istotnych negatywnych skutków, nie usiłowano popełnić oszustwa i sytuacja została następnie uregulowana. Do celów wygaśnięcia długu celnego w takich przypadkach czasowe składowanie

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

powinno być traktowane w ten sam sposób co procedura celna. Należy również zmienić odnośne przekazanie uprawnień Komisji umożliwiające uzupełnianie tego przepisu, tak aby uwzględniało ono czasowe składowanie.

- (5) W przypadku gdy organy celne zmuszone są unieważnić przywózową deklarację skróconą, ponieważ objęte nią towary nie zostały wprowadzone na obszar celny Unii, taka przywózowa deklaracja skrócona powinna zostać unieważniona niezwłocznie po upływie 200 dni od jej złożenia, a nie w terminie 200 dni, ponieważ jest to termin, w którym towary muszą zostać wprowadzone na obszar celny Unii.
- (6) Aby umożliwić organom celnym przeprowadzenie prawidłowej analizy ryzyka i właściwego zakresu kontroli opartych na analizie ryzyka, konieczne jest zapewnienie, aby przedsiębiorcy dostarczali im danych dotyczących towarów nieunijnych jeszcze przed przybyciem tych towarów – w formie przywózowej deklaracji skróconej. W przypadku gdy przywózowa deklaracja skrócona nie została złożona przed przybyciem towarów, a obowiązek jej złożenia nie został uchylony, przedsiębiorcy powinni uwzględnić w swoim zgłoszeniu celnym lub deklaracji do czasowego składowania dane zawierane zazwyczaj w przywózowej deklaracji skróconej. W tym celu możliwość złożenia zgłoszenia celnego lub deklaracji do czasowego składowania zamiast przywózowej deklaracji skróconej powinny być dostępne tylko wówczas, jeśli pozwolą na to organy celne, którym przedstawiane są towary. W przypadku gdy organy celne zmuszone są unieważnić deklarację do tymczasowego składowania, ponieważ objęte nią towary nie zostały im przedstawione, taka deklaracja powinna zostać unieważniona niezwłocznie po upływie 30 dni od jej złożenia, a nie w terminie 30 dni, ponieważ jest to termin, w którym towary muszą zostać przedstawione organom celnym.
- (7) Należy przewidzieć całkowite zwolnienie z należności celnych przywózowych w odniesieniu do towarów, które zostały naprawione lub zmienione w ramach procedury uszlachetniania biernego w kraju lub na terytorium, z którymi Unia zawarła umowę preferencyjną przewidującą takie zwolnienie, co ma zagwarantować, że Unia spełnia swoje międzynarodowe zobowiązania w tym zakresie. Umowy preferencyjne przewidujące takie zwolnienie nie zawierają wymogu, aby miało ono zastosowanie do przywozu produktów naprawionych lub zmienionych uzyskanych z towarów ekwiwalentnych lub produktów zamiennych w ramach systemu standardowej wymiany. Zwolnienie z należności celnych nie powinno mieć zatem zastosowania do takich towarów i produktów.
- (8) W przypadku gdy organy celne zmuszone są unieważnić wywózową deklarację skróconą lub powiadomienie o powrotnym wywozie, ponieważ objęte nimi towary nie zostały wyprowadzone poza obszar celny Unii, taka deklaracja lub takie powiadomienie powinny zostać unieważnione niezwłocznie po upływie 150 dni od ich złożenia, a nie w terminie 150 dni, ponieważ jest to termin, w którym towary muszą zostać wyprowadzone poza obszar celny Unii.
- (9) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, aby osiągnąć cele podstawowe w postaci umożliwienia skutecznego funkcjonowania unii celnej i wdrożenia wspólnej polityki handlowej, konieczne i właściwe jest wyeliminowanie szeregu błędów technicznych, które zostały stwierdzone podczas stosowania kodeksu, włączenie dwóch terytoriów jednego z państw członkowskich w zakres obszaru celnego Unii oraz dostosowanie kodeksu do umowy międzynarodowej, która nie obowiązywała w chwili jego przyjęcia. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.

(10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 952/2013,
PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 952/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 ust. 1 tiret dwunaste otrzymuje brzmienie:
„— terytorium Republiki Włoskiej, z wyjątkiem gminy Livigno,”;
- 2) art. 34 ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
„9. Jeżeli decyzja WIT lub decyzja WIP tracą ważność zgodnie z ust. 1 lit. b) lub ust. 2 bądź zostają cofnięte zgodnie z ust. 5, 7 lub 8, decyzja WIT lub decyzja WIP mogą być nadal używane w odniesieniu do wiążących umów zawartych na podstawie decyzji, zanim te decyzje utraciły ważność lub zostały cofnięte. To przedłużone stosowanie nie ma zastosowania, gdy decyzja WIP jest wydana w odniesieniu do towarów, które mają zostać wywiezione.”;
- 3) art. 124 ust. 1 lit. h) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:
„(i) uchybienie, które doprowadziło do powstania długu celnego, nie miało istotnego wpływu na prawidłowy przebieg czasowego składowania lub danej procedury celnej i nie stanowiło usiłowania popełnienia oszustwa,”;
- 4) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 126

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 284, w celu określenia wykazu uchybień, które nie mają istotnego wpływu na prawidłowy przebieg czasowego składowania lub danej procedury celnej, oraz w celu uzupełnienia art. 124 ust. 1 lit. h) pkt (i).”;

- 5) art. 129 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W przypadku gdy towary, w odniesieniu do których złożono przywózową deklarację skróconą, nie zostają wprowadzone na obszar celny Unii, organy celne niezwłocznie unieważniają tę deklarację w następujących przypadkach:
a) na wniosek zgłaszającego;
b) po upływie 200 dni od złożenia deklaracji.”;
- 6) art. 139 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. W przypadku gdy towary nieunijne przedstawione organom celnym nie są objęte przywózową deklaracją skróconą oraz z wyjątkiem przypadków, gdy obowiązek złożenia takiej deklaracji zostanie uchylony, jedna z osób, o których mowa w art. 127 ust. 4, nie naruszając przepisów art. 127 ust. 6, niezwłocznie składa taką deklarację lub, jeśli wyrażą na to zgodę organy celne, składa zamiast niej zgłoszenie celne lub deklarację do czasowego składowania. Jeżeli w takich okolicznościach składane jest zgłoszenie celne lub deklaracja do czasowego składowania, zawierają one co najmniej dane, które są niezbędne dla przywózowej deklaracji skróconej.”;
- 7) art. 146 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary objęte złożoną deklaracją do czasowego składowania nie zostały przedstawione organom celnym, organy celne niezwłocznie unieważniają tę deklarację w następujących przypadkach:

- a) na wniosek zgłaszającego;
- b) po upływie 30 dni od złożenia deklaracji.”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 260a

**Towary naprawione lub zmienione w ramach umowy pomiędzy Unią
a państwami trzecimi**

1. Całkowitego zwolnienia z należności celnych przywózowych udziela się produktom przetworzonym uzyskanym z towarów objętych procedurą uszlachetniania biernego, jeżeli udowodniono organom celnym, że:

- a) towary zostały naprawione lub zmienione w kraju lub na terytorium znajdującym się poza obszarem celnym Unii, z którym to krajem lub terytorium Unia zawarła umowę przewidującą tego typu zwolnienie, oraz
- b) spełniono warunki zwolnienia określone w umowie, o której mowa w lit. a).

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do produktów przetworzonych uzyskanych z towarów ekwiwalentnych, o których mowa w art. 223, ani do produktów zamiennych, o których mowa w art. 261 i 262.”;

9) art. 272 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary, w odniesieniu do których złożono wywozową deklarację skróconą, nie zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii, organy celne niezwłocznie unieważniają deklarację w następujących przypadkach:

- a) na wniosek zgłaszającego;
- b) po upływie 150 dni od złożenia deklaracji.”;

10) art. 275 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary, w odniesieniu do których złożono powiadomienie o powrotnym wywozie, nie zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii, organy celne niezwłocznie unieważniają to powiadomienie w następujących przypadkach:

- a) na wniosek zgłaszającego;
- b) po upływie 150 dni od złożenia powiadomienia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 ust. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*